

Швикеръ, Реслеръ и др. приематъ, че Тракиѣ продължаватъ да живѣятъ прѣимущественно или изключително въ днешнитѣ „Источни Романи“ (Ostromanen, Ромъни), Гинчевъ ги търси прѣди всичко въ Българитѣ и тукъ той се срѣща до нѣгдѣ съ другъ единъ нашъ изслѣдовачъ, Д-ръ Басановичъ, който, поразенъ отъ особенния типъ на голѣма частъ отъ българското население въ Ломско, приема че тоя типъ е специално тракийски. (Вж. Сборникъ за народни умотв., наука и книжн. т. V стр. 24, 25)

Отъ по-новитѣ европейски учени, до колкото ми е извѣстно, само Томашекъ, Гайтлеръ и Флигнеръ допускатъ, че една частъ отъ голѣмата маса на тракийския народъ може прѣмо да се е пославянчила подъ влиянието на Славяно-българитѣ ¹⁾ безъ да е била прѣдварително романизирана. „Много нѣща показватъ, че пославянченитѣ Траки или съвсѣмъ не сж били романизирани или отчасти и че тѣхниятъ языкъ се е употребявалъ още когато сж се появили Славянитѣ на балканския полуостровъ“. (Fligier, *Ethnologische Entdeckungen im Rhodopegebirge*, стр. 4). За жалостъ тая хипотеза на извѣстния тракологъ, която би заслужвала да се провѣри по-сериозно, биде компрометирана отъ самия ѝ авторъ. Поведенъ отъ Гайтлера, който бѣ твърдо убѣденъ въ истинността на Гологановата многошумна фалсификация „Веда Славена“ (ср. *Poetické tradice Thrakû a Bulharû*, 1878) и който тълкуваше всички тъмни митологични езикови измислици на дръзкия мистификаторъ като прѣживѣлици отъ древнитѣ Траки, Флигнеръ си постави за задача, да даде още по-здрава научна подкладка на Гайтлеровитѣ съображения и да обясни съ скждния тракийски рѣчникъ, който състои само отъ нѣколко десетки лични имена, имена на мѣстности, растения и др., цѣлата „неславянска“ теогония, космогония и митология на Веда Славена! Всѣки може да си прѣдстави, какви резултати може да даде една сериозна научна метода, приложена върху единъ отъ начало до край фалшивъ материялъ. Единчкото извинение за Гайтлера и Флигнера ще остане, може би, че не бѣхж тѣ единчкитѣ отъ Гологанова подведени учени. Така Фли-

¹⁾ Споредъ Томашека тракийскитъ елементъ е утразялъ отчасти дори до Византийската епоха. Така и у насъ Милетичъ приема съ ческия ученъ Ріѣ за положително, че Славянитѣ сж заварили още нѣколко нероманизувани тракийско-илирски племена, а именно Бесситѣ (въ сѣвернитѣ Родопи), Сапани около Карадагъ, Неропитѣ около Кратово, Скопие, Новобрдо и Долапа. (Вж. Дако-Ромънитѣ и тѣхната славянска писменность, 17.)